

РЕШЕНИЕ

№ 116

гр. Ямбол, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XVII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Димчо Г. Димов

при участието на секретаря С. С. М.
като разгледа докладваното от Димчо Г. Димов Гражданско дело № 20242330100364 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 7 и сл. от Закона за защита от домашно насилие /ЗЗДН/.

Образувано е по молба от И. И. С. с ЕГН ***** от гр.Я. ***, чрез адв.Д.Д. от ЯАК, с искане за издаване на заповед за защита срещу лицето В. И. С. с ЕГН *****, с адрес: гр.Я. ***.

С молбата се твърди, че ответника е брат на ищеца, с който живеят в общо домакинство в съсобствен по наследство на тях и баща им апартамент. Молителят твърди, че от съвместното им съжителстване е подлаган на психически тормоз, физическа саморазправа и закана за убийство. Ответникът не работил никъде, бил *****, но го изгонили, поради употреба на алкохол.

На 05.02.2024 год. около 02.00 ч., ответникът започнал да бие молителя и започнал да му дърпа страхиостомата през който молителя дишал. Искал да я измъкне от трахеята му и да се задуши. Молителят успял да сигнализира полицията, от където пристигнали служители, съставили на ответника протокол, а после го арестували, тъй като започнал да ги блъска и удря. Подобни действия ответника извършил на 01.02.2024 год., но тогава ответника не успял да се обади в полицията. Молителят получил нервна криза и полицаите се обадили на бърза помощ. Молителят твърди, че живее в страх за живота и здравето си.

Иска се от съда издаване на заповед за защита като на ответника бъдат наложени мерки по чл.5, ал.1, т.1, т.2, т.3 и т.6 ЗЗДН.

По делото е постъпил отговор.становище от ответника по молбата, с който предявения иск се оспорва като неоснователен. Поддържа се, че целта на ищеца е да изгони ответника от жилището, както и да разполага спокойно с парите на техния баща.

В съдебно заседание молителя се явява лично и с процесуален представител по пълномощие адв. Д. Д. от ЯАК, чрез когото в хода на делото по същество се поддържа молба и се иска на ответника да бъдат наложени мерки по ЗЗДН за срок от 18 месеца.

В съдебно заседание ответника се явява лично и с процесуален представител по пълномощие адв. И. С. от ЯАК, чрез когото в хода на делото по същество се поддържа, че молбата е неоснователна и се иска да бъде отхвърлено искането на молителя, алтернативно, с случай, че съдът уважи молбата като основателна се иска тя да бъде за кратък период, тъй като ответника няма да може да посещава баща си който живее в същото жилище.

В хода на делото по същество ответника заявява, че няма да посещава програми, както и че молителя ги тормози и за това се държал така с него. Имал белег от него с пневматичен пистолет. Бил мръсно човече. Не бил го заплашвала, ако искал да го заплашва, ще го пребиел.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено **от фактическа страна следното:**

За доказване на твърденията си, молителя е ангажирала декларация по чл.9, ал.3 ЗЗДН, както и писмени доказателства – протокол за предупреждение по реда на чл.65 ЗМВР; експертно решение и медицинско решение, видно от които молителя страда от онкологично заболяване и е с 100% ТНР.

От изисканата от съда и приложената по делото справка за съдимост се установява, че ответника не е осъждан.

По делото бяха събрани гласни доказателства чрез разпит в качеството на свидетели, лицата: С. Д. Д. /полицейски служител/ и Т. Д. М. /полицейски служител/.

Видно от показанията на св.С. Д., на 05.02.2024 год. по сигнал за възникнал конфликт между двама братя посетили адреса на „***“. На място разговаряли с ищеца, който споделил, че през деня брат му го е заплашвал, че ще го убие, и тъй като дишал с апаратче брат му искал да го извади и той да се задуши. Заедно с ищеца се качили на адреса и още с влизането брат му скочил да му посяга и те с колегата ги разтървали. Брат му тръгнал към ищеца да го бие. Заявил, че като си тръгнат ще му извади тръбичката с цел да го убие. Ответника бил задържан за закана за убийство. През цялото време твърдял, че иска да убие брат си и че след като си тръгнат ще убие брат си. Имало много посещения на адреса, бил съставен и протокол, макар и свидетеля да не се сеща точно на кого от двамата. Баща им също бил там, но само се показал, след което се прибрал. Ответникът не бил проверяван с техническо средство, но бил видимо употребил алкохол, миришел на алкохол, клатушкарал се.

Видно от показанията на св. Т. М., На 05.02.2024 год. посетили с колегата му адреса на ул.***** ***. Друг път свидетеля не бил го посещавал. Пред входа ги чакал ищеца, обяснил им, че брат му отново е пиан, бил го заплашвал и обиждал. Тъй като дишал с някаква тръбичка преди няколко дни пак го заплашвал, че ще я извади. Качила се на адреса като ищецът влязъл първи, още като го видял ответника тръгнал агресивно към него даже му посегнал да го удари или да го хване, тях още не ги бил видял. Когато влезли отишли да

разговарят и с него, но не им дал обяснения, бил в неадекватно състояние. Видимо бил употребил алкохол. Смеел им се. Казал че щял да му извади тръбата да спре да диша и те го задържали. Съставили протокол за предупреждение, но тъй като го задържали не успели да го предявят, той и отказвал всичко да подпише. Там се появил и баща им, но нищо не казал.

С оглед установените по делото факти и като взе предвид специалните правила в производството по ЗЗДН, както и общите приложими такива, съдът приема от **правна страна следното:**

Настоящият съд е родово и местно компетентен да се произнесе по подадената молба.

Молбата е допустима, тъй като е подадена в предвидения от закона преклузивен срок по чл.10, ал.1 ЗЗДН, от и срещу процесуално легитимирано лице по смисъла на чл.3, т.6 ЗЗДН, а разгледана по същество искането на молителя е **основателно**, на следните съображения:

Според нормата на чл.2, ал.1 ЗЗДН за домашно насилие се счита всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудително ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство или в интимна връзка. От своя страна в чл.3 ЗЗДН лимитивно е очертан и кръгът на субектите, чиито действия се санкционират от този закон. Така е несъмнено, че страните по делото попадат в обхвата на регулация по ЗЗДН при условията на чл.3, т.6 – тъй като ответника е брат на молителя.

Съдът намира за доказани фактите и обстоятелствата изложени в молбата за защита от домашно насилие. За да обоснове този си извод за осъществен акт на домашно насилие от страна на ответника, съдът кредитира като годно доказателство, с предвидената в чл.13, ал.3 ЗЗДН формална доказателствена сила, представената по делото декларации по чл.9, ал.3 ЗЗДН, която доказателствена сила не се опроверга от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Напротив, макар и косвено изложеното в молбата на молителя и в представената по делото декларация се подкрепя от показанията на свидетелите – полицейски служители, като част от заплахите на ответника към молителя са продължили и в тяхно присъствие. Съдът кредитира показанията на свидетелите, тъй като същите не се опровергават от останалата доказателствена съвкупност по делото, намери същите за безпротиворечиви и логично последователни и кореспондиращи по между си.

По-нататък следва да се съпоставят посочените в молбата действия на ответника със законовото определение, за да се прецени дали те представляват „домашно насилие“.

Съдът намери, че отправените от ответника към брат му закани за нарушаване на неговия телесен интегритет следва да се квалифицира като акт на домашно насилие осъществено от ответника спрямо молителя съгласно нормата на чл.2 ЗЗДН.

С оглед установеното, съдът счита, че са налице условията за налагане на мерките, предвидени за защита от домашно насилие в чл.5, ал.1 ЗЗДН спрямо пострадалото лице – И. И. С. като по отношение на В. И. С. следва да бъдат наложени следните мерки: по чл. 5, ал.

1, т.1 – задължаване на ответника да се въздържа от извършване на домашно насилие; по т.2 – отстраняване от съвместно обитаваното с пострадалото лице жилище находящо се гр.Я. ***, за срок от 12 месеца; по т.3 ЗЗДН – забрана за извършителя да приближава пострадалото лице, жилището, местоработата и местата за социални контакти и отдих на същото на разстояние по-малко от 100 метра, за срок от 12 месеца; и т.4 – забрана да осъществява контакт с пострадалото под каквато и да е форма, включително по телефон, чрез електронна или обикновена поща и факс, както и чрез всякакви други средства и системи за комуникация, за срок от 12 месеца.

Видът, условията и срокът на продължителността на мярката по чл.5, ал.1, т.2, т.3 и т.4 ЗЗДН съдът определи като съобрази вида, характера и тежестта на извършения от ответника акт на домашно насилие, като същевременно съобрази и болестното състояние на бащата на страните, за което се релевират данни в производството, както и че същият живее в жилището, от което се отстранява ответника, като намери, че така определените по вид и срок мерки за защита от домашно насилие са достатъчни по обем за да осъществят търсената закрила на пострадалото лице.

На основание чл.5, ал.2 ЗЗДН, съдът следва да приспадне от срока на определените мерки за защита от домашно насилие срокът на действие на мерките по издадената срещу ответника заповед за незабавна защита № ***05.02.2024 год., считано от 05.02.2024 год.

При този изход на делото и на основание § 1а от Заключителните разпоредби на ЗЗДН във вр. с чл.78, ал.1 ГПК, следва ответника по молбата да бъде осъден да заплати на молителя сторените от последния разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 350 лева.

На основание чл.11, ал.2 ЗЗДН, следва ответника по молбата да бъде осъден да заплати в полза бюджета на съдебната власт по сметка на ЯРС сумата от 25,00 лева – дължима държавна такса.

На основание изложените мотиви, Районен съд Я.,

РЕШИ:

ПОСТАНОВЯВА мерки за защита по реда на Закона за защита от домашно насилие по молбата на И. И. С. с ЕГН ***** за извършен спрямо него от В. И. С. с ЕГН *****, акт на домашно насилие по смисъла на чл.2 ЗЗДН, като:

ЗАДЪЛЖАВА В. И. С. с ЕГН ***** **ДА СЕ ВЪЗДЪРЖА ОТ ИЗВЪРШВАНЕ НА ДОМАШНО НАСИЛИЕ** спрямо И. И. С. с ЕГН *****.

ОТСТРАНЯВА В. И. С. с ЕГН ***** от съвместно обитаваното с И. И. С. с ЕГН ***** жилище находящо се в гр.Я. ***, за срок от 12 /дванадесет/ месеца, считано от 05.02.2024 год.

ЗАБРАНЯВА на В. И. С. с ЕГН ***** **ДА ПРИБЛИЖАВА** И. И. С. с ЕГН *****, **ОБИТАВАНОТО ОТ НЕГО ЖИЛИЩЕ** - гр.Я. ***, **ПОСЕЩАВАНИТЕ ОТ**

НЕГО МЕСТА ЗА СОЦИАЛНИ КОНТАКТИ И ОТДИХ НА разстояние ПО-МАЛКО ОТ 100 МЕТРА, за срок от 12 /дванадесет/ месеца, считано от 05.02.2024 год.

ЗАБРАНЯВА на В. И. С. с ЕГН ***** **ДА ОСЪЩЕСТВЯВА КОНТАКТ** с И. И. С. с ЕГН ***** под каквато и да е форма, включително по телефон, чрез електронна или обикновена поща и факс, както и чрез всякакви други средства и системи за комуникация, за срок от 12 /дванадесет/ месеца, считано от 05.02.2024 год.

ОСЪЖДА, на основание § 1а от Заключителните разпоредби на ЗЗДН във вр. с чл.78, ал.1 ГПК, В. И. С. с ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на И. И. С. с ЕГН ***** сумата от 350,00 лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА, на основание чл.11, ал.2 ЗЗДН, В. И. С. с ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** в полза бюджета на съдебната власт по сметка на ЯРС сумата от 25,00 лева – държавна такса по делото.

Въз основа на решението, на основание чл.15, ал.8 и чл.16, ал.2 ЗЗДН да се издаде заповед за защита на пострадалото лице, в която на основание чл.16, ал.2 ЗЗДН да се предупреди за последиците по чл.21, ал.4 ЗЗДН – В. И. С. с ЕГН ***** , в случай на неизпълнението и.

Решението и Заповедта да се връчат на страните по делото, като копия от тях да се изпратят и на РУ МВР Я..

Решението подлежи на обжалване в 7-дневен срок считано от 13.03.2024 год. пред Окръжен съд Ямбол.

Обжалването не спира изпълнението на заповедта.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____